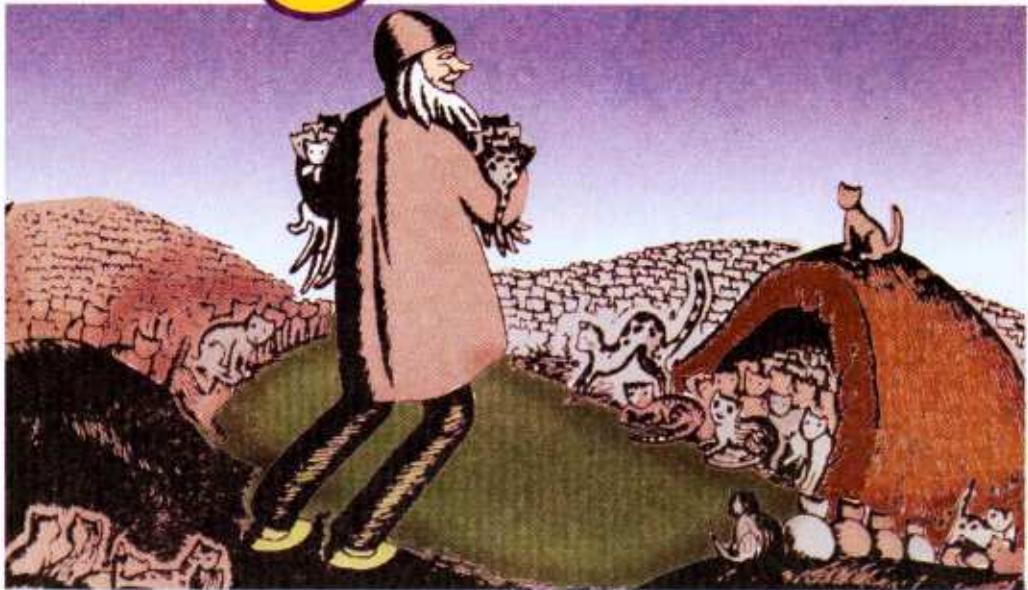

పిల్లల యాత్ర

చక్కని కథలు - 1

రచన: వాండాగేరీ

అస్ట్రోజన: కె. అదర్య సాత్రాట్

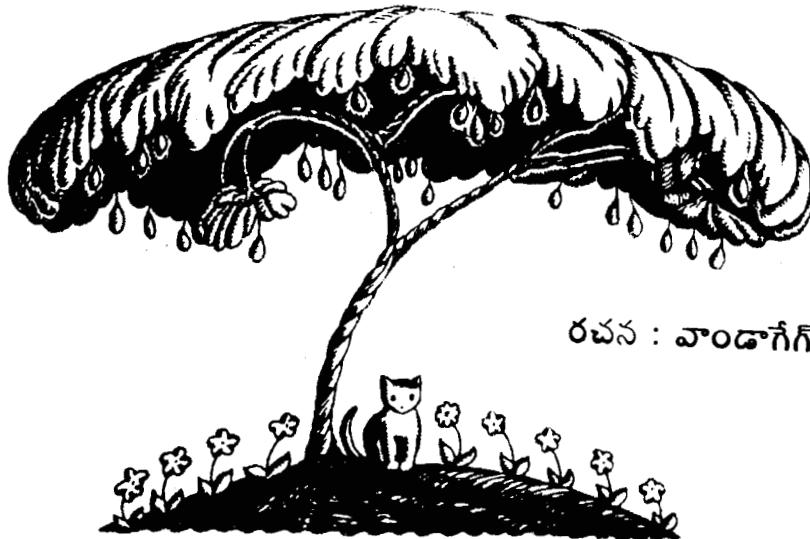

జన విజ్ఞాన వేదిక ప్రముఖ

పిల్లల యాత్ర

రచన	: వాండాగేర్	<u>ప్రతులకు</u>
అనుసృజన	: కె.ఆదర్శ సామూట్	జి. మాల్యాద్రి
విత్తాలు	: వాండాగేర్	కన్సీనర్, ప్రచురణల విభాగం
ప్రచురణ	: జన విజ్ఞాన వేదిక	'జన విజ్ఞాన వేదిక'
కంప్యూటర్ లే అవుట్	: రత్నశ్రీ టెక్న్ ఫ్రింట్స్, హైదరాబాద్.	162, విజయలక్ష్మి నగర్,
సహకారం	: బి.భాగ్య, ఎన్.కె.అమీన్	నెల్లూరు - 524 004. ఫోన్: 94402 79604
తొలి ముద్రణ	: మే, 2004	<u>For Copies</u>
కాపీలు	: 2000	G. MALYADRI
వెల	: రూ. 8.00	Convenor, Publications <i>Jana Vignana Vedika</i> 162, Vijayalaxmi Nagar, Nellore - 524 004. Phone: (0861) 2305303
ముద్రణ : చరిత గ్రాఫిక్స్, అల్యూల్, సికింద్రాబాద్ - 500 015. ఫోన్ : 55295078		

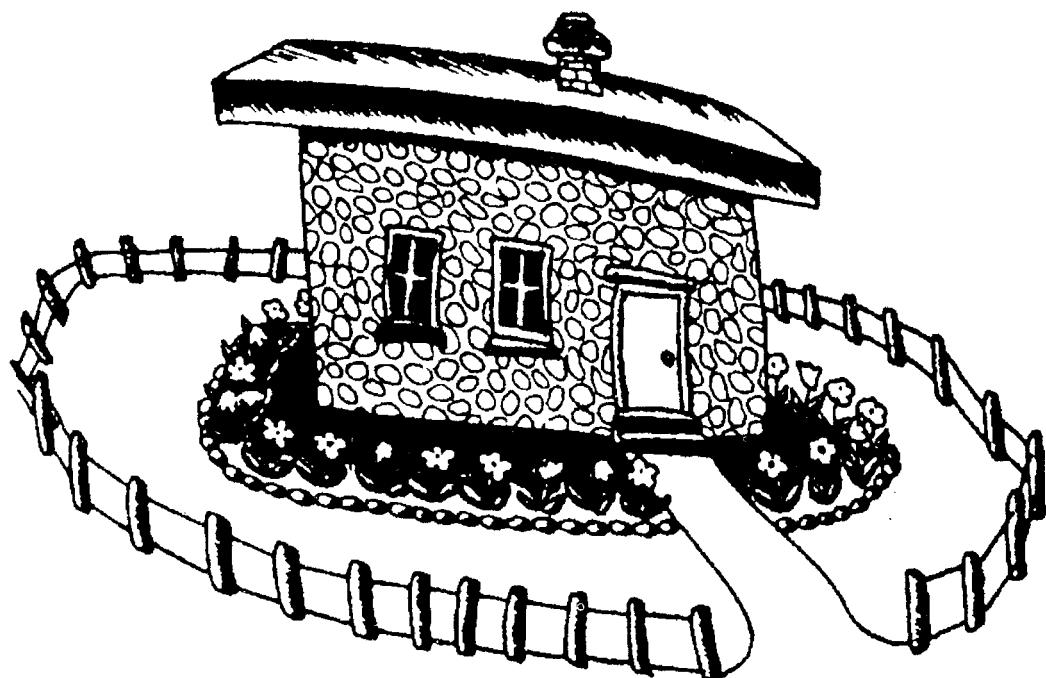
పిల్లల యాత్ర

రచన : వాండాగేగీ

అనుసృజన

క. ఆదర్శ సామాట

చాలా కాలం కిందటి మాట.

ఒక పండు ముసలి ఉండేవాడు. అతనికి తోడుగా మరో పండు ముసలమ్మ. ఇద్దరూ కలిసి ఇంపుగా, సొంపుగా ఉండే ఒక చిన్న ఇంట్లో ఉండేవారు.

ఆ ఇల్లు చాలా బాగుంటుంది. ఇంటి
మట్టు పూల తోట. తలుపు నుంచి గేటు దాకా
ఓ చిన్ని బాట. అయినా ఆ ముసలివాళ్ళకు
సంతోషం లేదు. ఒంటరిగా ఉన్నామని
బాధపడేవారు.

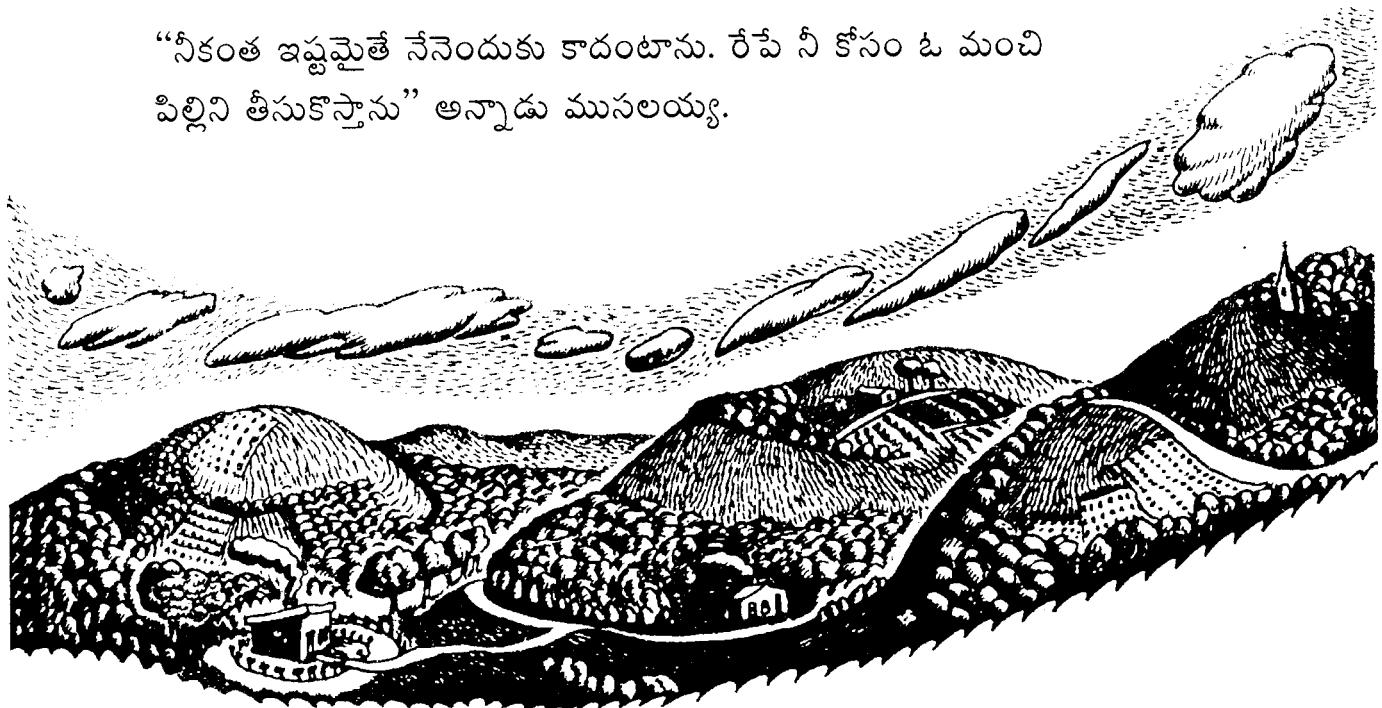
“మనకే కనుక ఒక విల్లి ఉండి ఉంటే”
ఒకనామ ముసలమ్మ పొయ్య రాజేస్తూ అంది.
“విల్లా!” అన్నాడు ముసలయ్య.

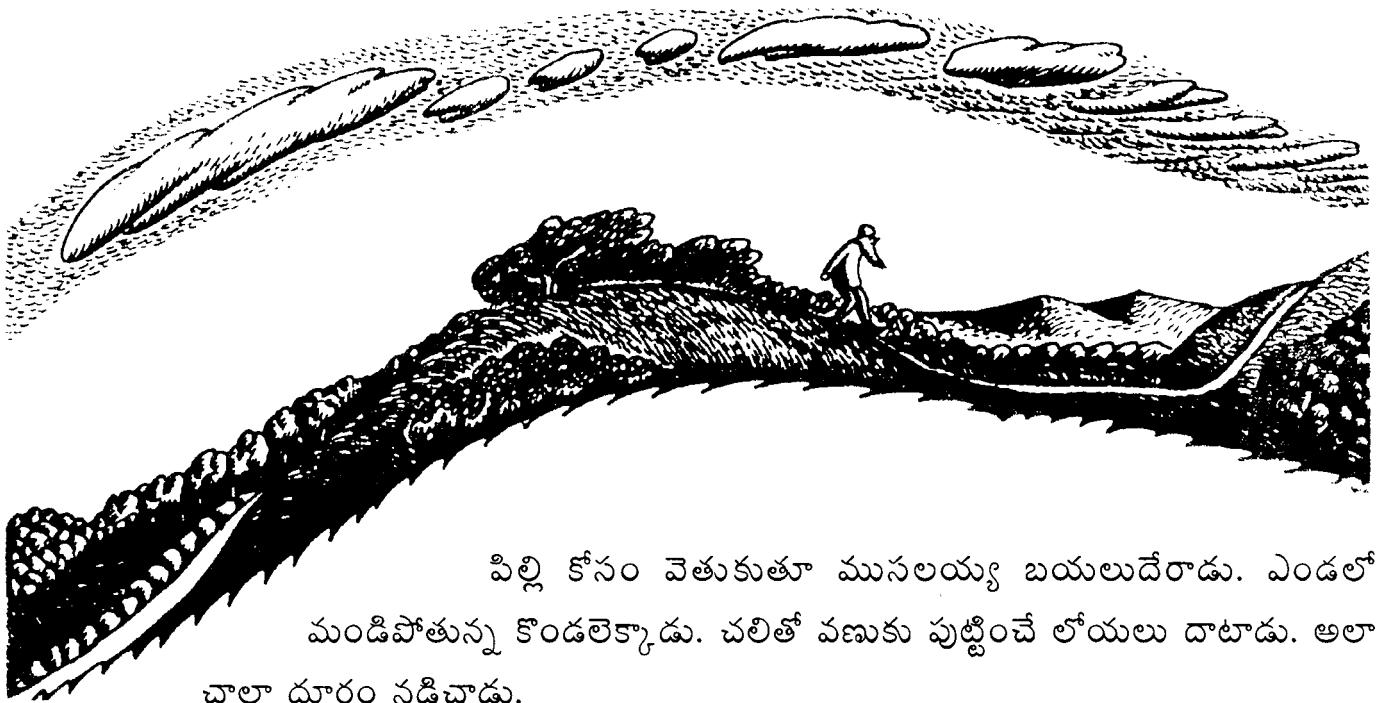
3

“ఆ. అవును. పిల్లే. ముద్దుగా, బొద్దుగా, మియావ్ మియావ్ అంటూ ఇంట్లో
విల్లి తిరుగుతుంటే ఎంత బాగుంటుంది” అంది ముసలమ్మ ఆశగా.

“నీకంత ఇష్టమైతే నేనెందుకు కాదంటాను. రేపే నీ కోసం ఓ మంచి
విల్లిని తీసుకొస్తాను” అన్నాడు ముసలయ్య.

4

పిల్లి కోనం వెతుకుతూ ముసలయ్య బయలుదేరాడు. ఎండలో మండిపోతున్న కొండలెక్కాడు. చలితో వణుకు పుట్టించే లోయలు దాటాడు. అలా చాలా దూరం నడిచాడు.

నడిచి నడిచి చివరకు ఓ పెద్ద కొండ దగ్గరకు చేరుకున్నాడు. అది అలాంటిలాంటి కొండ కాదు. పిల్లల కొండ. అక్కడ ఎటు చూసినా పిల్లలే!

5

6

ఇటూ పిల్లలే అటూ పిల్లలే
 పైన పిల్లలే కింద పిల్లలే
 తూరుపు పదమర ఉత్తర దక్షిణ
 అన్ని దిక్కులా ఒకపే పిల్లలు!

మ్యావ్ మ్యావ్ అంటూ మియావ్ అంటూ
 ఆడుతూ గెంతుతూ అరుస్తూ దూకుతూ
 లక్షలు కోట్ల పిల్లలు పిల్లలు
 ఆడుగు ఆడుగునా ఒకపే పిల్లలు!

7

“ఓహ్ అద్భుతం” ముసలయ్య సంతోషం పట్టలేకపోయాడు. ఇప్పుడు
 నేను అన్నిటికన్నా అందంగా ఉన్న పిల్లని ఇంటికి తీసుకుపోతాను
 అనుకున్నాడు.

వెతికి వెతికి ఓ తెల్ల పిల్లని
 పట్టుకున్నాడు.

 దాన్ని తీసుకొని కొంచెం దూరమైనా
 నడిచాడో లేదో అతనికి మరో చక్కటి పిల్ల
 కన్నించింది. అది తెలుపు-నలుపు రంగుల్లో ఉంది.
 అయితే మొదటి పిల్ల లాగే అదీ అందగానే
 ఉంది. చాలా ముద్దుగా ఉంది. ఇంకేం.

ముసలయ్య దాన్ని కూడా ఒడిలోకి తీసుకున్నాడు.

8

ఇంతలో ఒళ్ళంతా పట్టులాంటి బొచ్చుతో ఉన్న మరో అందమైన
పిల్లి కంట పడింది.

దాని రూపు రేఖలు వెుదటి
పిల్లులకు ఏ మాత్రం తీసిపోవు.
చూడముచ్చటగా ఉంది. దాంతో
మున లయ్య ఆ పిల్లినీ
ఎత్తుకున్నాడు.

అంతలోనే అతడికి మరో పిల్లి
కన్నించింది. దీన్ని చూస్తే చాలా
ముద్దొస్తుంది. అంత చక్కటి
పిల్లిని వదిలి పోవడం ఏం
బాగుంటుందిఅనుకున్నాడు.
అందుకని ముసలయ్య దాన్ని తీసుకున్నాడు.

9

బక్క అడుగైనా వేసాడో లేదో ముసలయ్యకు
మరో పసందైన పిల్లి కన్నించింది. కాటుక నలుపులో
మహా అందంగా ఉంది ఆ పిల్లి పిల్ల. మిగతా వాటిని
తలదన్నేలా ఉంది.

“ఇంత చక్కని పిల్లిని వదిలేని పోవడం
ఫోరమైన విషయం” అనుకున్నాడు ముసలయ్య.
వెంటనే దాన్ని చంకనెత్తుకున్నాడు.

10

ఆంతలోనే అతనికి మరో పిల్లి కన్చించింది.
చిరుతపులికి మల్లే దాని ఒంటి నిండా గుండని,
పల్పని మచ్చలున్నాయి. చూస్తే మరువబుద్ధి కాదు.

“ఇలాంటి పిల్లిని తీసుకెళ్లాల్సిందే” అను
కున్నాడు మునలయ్య. ఇక చెప్పేదేముంది.
మరో ఆలోచన లేకుండా దానినీ నెత్తి
నెక్కించుకున్నాడు.

11

12

ముసలయ్య తలెత్తి చూసే చాలు. ఒక అందవైన పిల్లి కన్నిస్తుంది. వదిలిపోడానికి మనస్సాదు. దాన్ని చంకనెత్తుకోగానే మరొకటి కన్నిస్తుంది. అదయ్యాక ఇంకోకటి, అది కూడా అయ్యాక మరొకటి.... చివరకు ఒక్క పిల్లినీ అతను వదిలిపెట్టలేదు. అక్కడున్న పిల్లలన్నిటినీ వెంటబెట్టు కుని ఇంటికి బయలుదేరాడు.

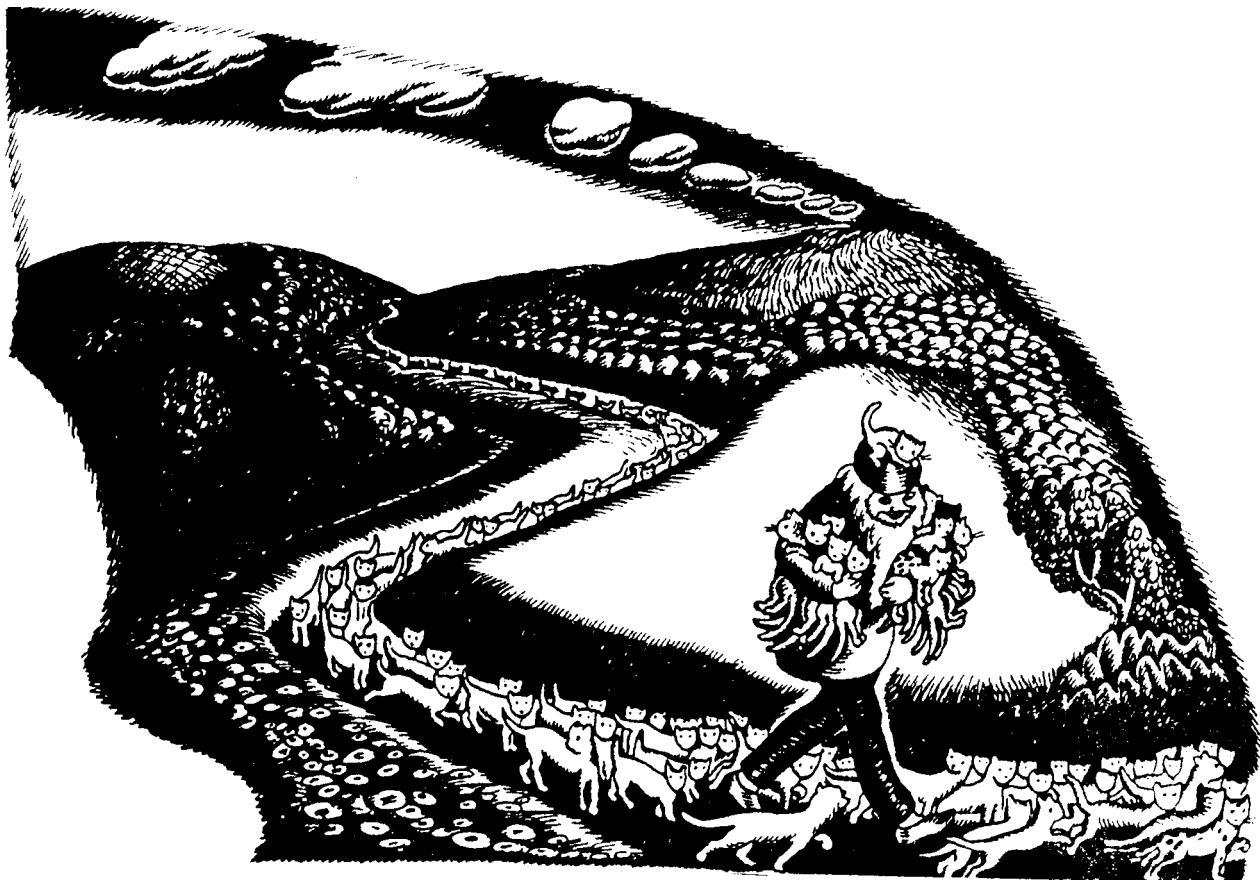
13

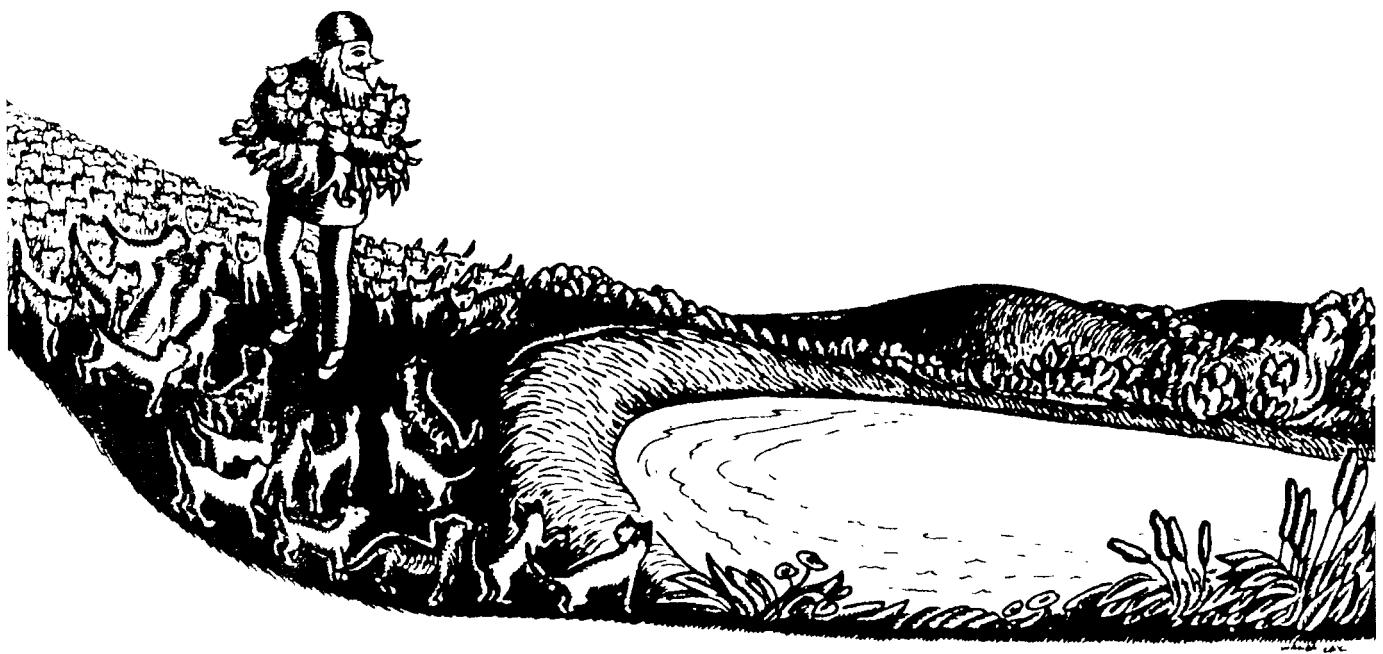
ముసలయ్య ముందు నడుస్తున్నాడు. అన్ని పిల్లలు అతని వెంట నడుస్తున్నాయి. ఒకటి కాదు రెండు కాదు. వంద కాదు వెయ్యా కాదు. వేలు, లక్షలు, కోట్ల పిల్లలు. అవస్త్ర బారులు తీరాయి. అదోక పెద్ద ఊరేగింపులా ఉంది. పిల్లల ఊరేగింపు ! భలే చిత్రంగా ఉంది.

“ఈ సాగ్నైన పిల్లలన్నిటినీ మా ముసలమ్మకు చూపించాలి” ముసలయ్య తొందరపడుతున్నాడు. గబగబా అడుగులేస్తున్నాడు. వేడితో సెగలు కక్కుతున్న కొండల్ని ఎక్కుతున్నాడు. మంచుతో నిండిపోయి ఉన్న లోయలను దాటుతున్నాడు.

14

15

అలా నడుస్తూ నడుస్తూ అతను ఓ పెద్ద చెరువు దగ్గరకు వచ్చాడు.

“మియ్యావ్! మియ్యావ్! మాకు దాహం వేస్తోంది”

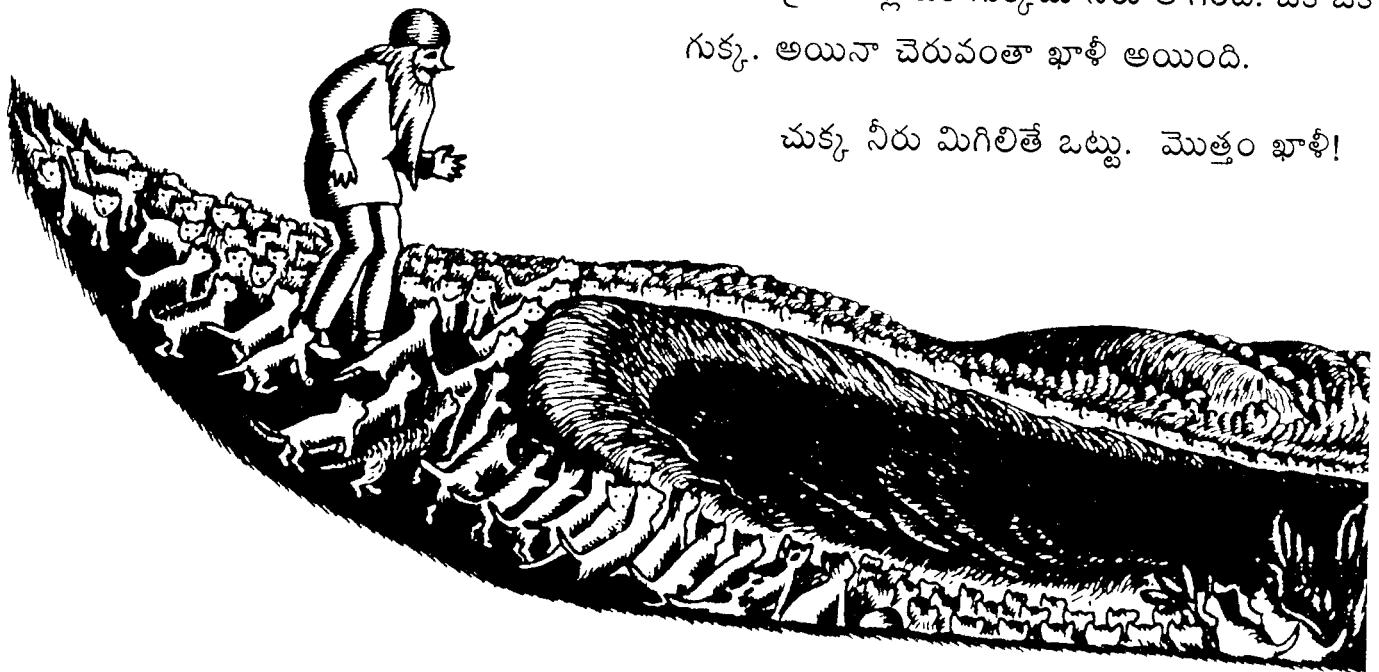
వేలు, లక్షలు, కోట్ల పిల్లలు ఒకేసారి అన్నాయి.

16

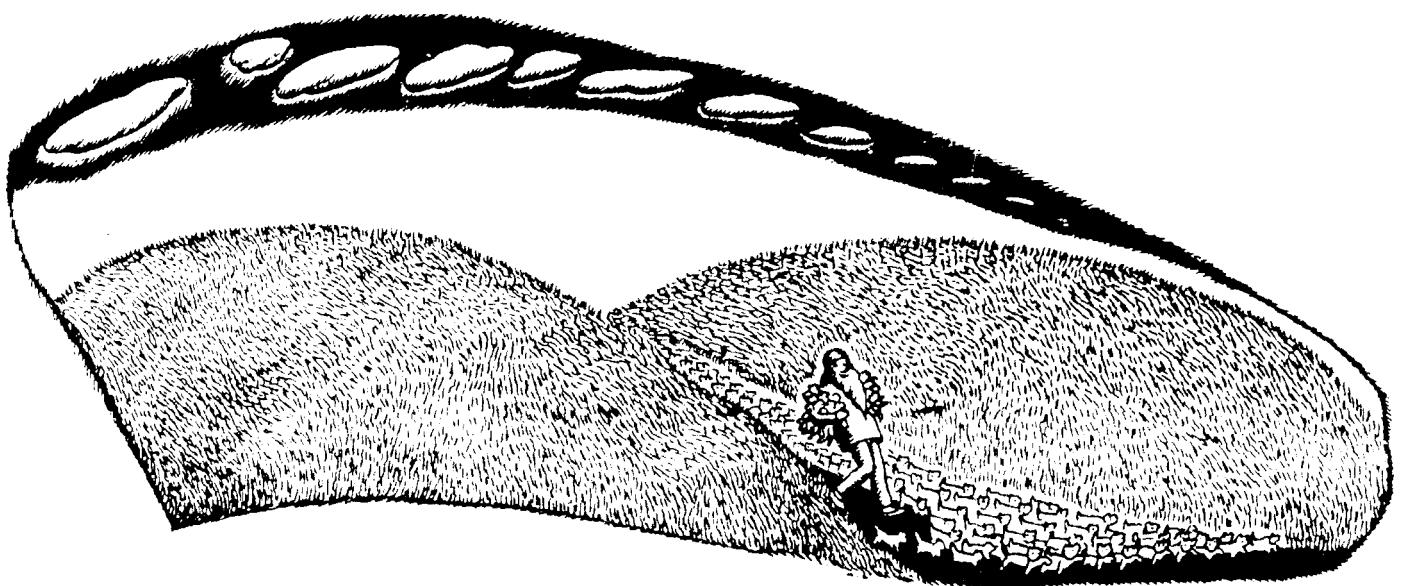
“మరేం వరవాలేదు. ఇక్కడ బోలెడన్ని
నీళ్లన్నాయి” అన్నాడు ముసలయ్య.

ప్రతి పిల్లి ఒక గుక్కెడు నీరు తాగింది. ఒకే ఒక
గుక్క. అయినా చెరువంతా ఖాళీ అయింది.

చుక్క నీరు మిగిలితే ఒట్టు. మొత్తం ఖాళీ!

17

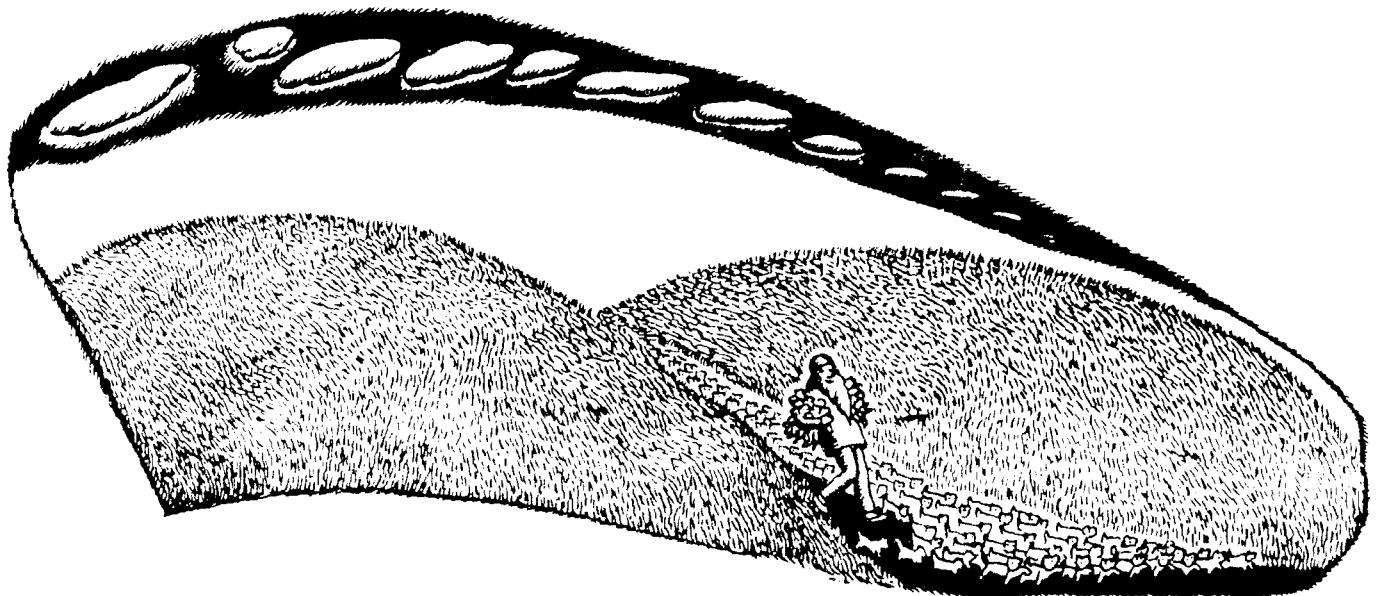
“మియ్యావ్! మియ్యావ్! ఇప్పుడు మాకు ఆకలేస్తోంది”

ఆ వేలు, లక్షలు, కోట్ల పిల్లలు ఒకేసారి అరిచాయి.

18

“ఈ కొండ మీద బోలెడంత గడ్డి వుంది” అన్నాడు ముసలయ్య.

ప్రతి పిల్లి ఒక గడ్డిపరకను తింది. ఒకే ఒక గడ్డిపరక. అయినా కొండ మీది గడ్డంతా మాయమయ్యింది. చిన్న గడిపరకైనా మిగల్లేదు. కొండ మొత్తం గుండు గీసినట్లు తయారయింది.

19

మరికొద్ది సేపటికి ముసలయ్య ఇల్లు చేరాడు. ముసలమ్మ కెవ్వన కేకపెట్టింది.

“ఓరి దేవుడా! ఇదేం పని. నాకొక చిన్న పిల్లిపిల్ల కావాలన్నాను. అంతే. కాని నువ్వు చూస్తే లోకంలోని పిల్లులన్నిటినీ తీసుకొచ్చావు” అని ముసలమ్మ గయ్యమంది.

20

ఇక్కడ పిల్లి అక్కడ పిల్లి
ముందర పిల్లి వెనుకన పిల్లి
ఇక్కడ అక్కడ ఎక్కడ చూసినా
ఒకపే పిల్లలు! లక్షలు, కోట్లు!

21

“మనం ఇన్ని పిల్లల్ని ఎలా పెంచగలం? వీటిని చూస్తే మన ఇంటినే తినేసేటట్టున్నాయి.” అంది ముసలమ్మ.

“అరే! నాకా సంగతి తట్టనే లేదు” అన్నాడు ముసలయ్య తల గొక్కుని.

“మరిపుడేం చేధ్వాం?”

ముసలమ్మ కొంచెం సేపు ఆలోచించింది.

“ఆ, తట్టింది. మనతో ఏ పిల్లి ఉంటానంటుందో తెలుసుకుండాం. ఆ సంగతి వాటినే అడుగుదాం.” అంది.

“సరే” అంటూ ముసలయ్య పిల్లల్ని దగ్గరకు పిలిచాడు. “మీలో అందరికన్నా అందంగా ఉన్న పిల్లేది?” అడిగాడు.

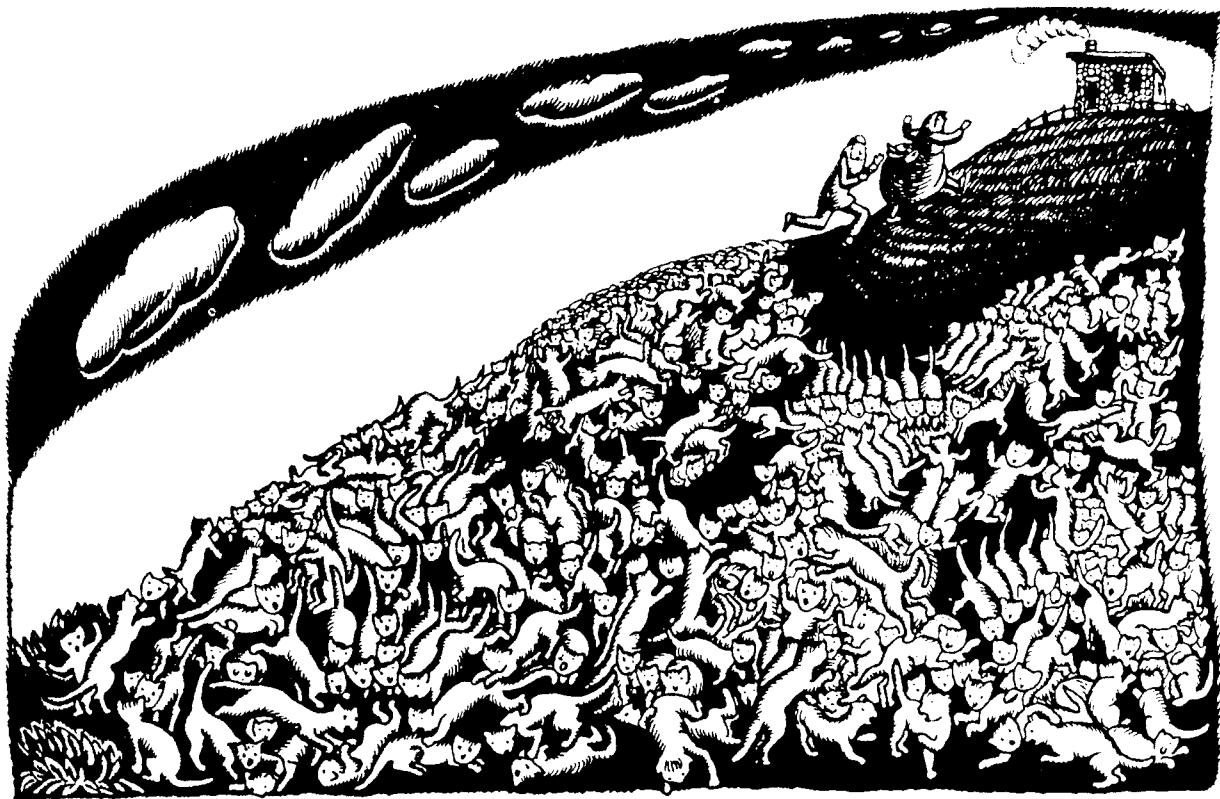
“నేను” అంది ఒక పిల్లి.

“కాదు నేను” అంది మరో పిల్లి.

“అవి రెంటూ కానే కాదు. నేనే అందమైన పిల్లిని” అంది మూడో పిల్లి.

“కాదు కాదు. నేనే.... నేనే అందమైన పిల్లిని” పిల్లలన్నీ ఒక్కపెట్టున అరిచాయి. మిగతా వాటి కన్నా తనే అందంగా ఉంటానని ప్రతి పిల్లి అనుకుంది.

22

నేను నేనంటూ పిల్లలు కొట్టాట మొదలెట్టాయి.

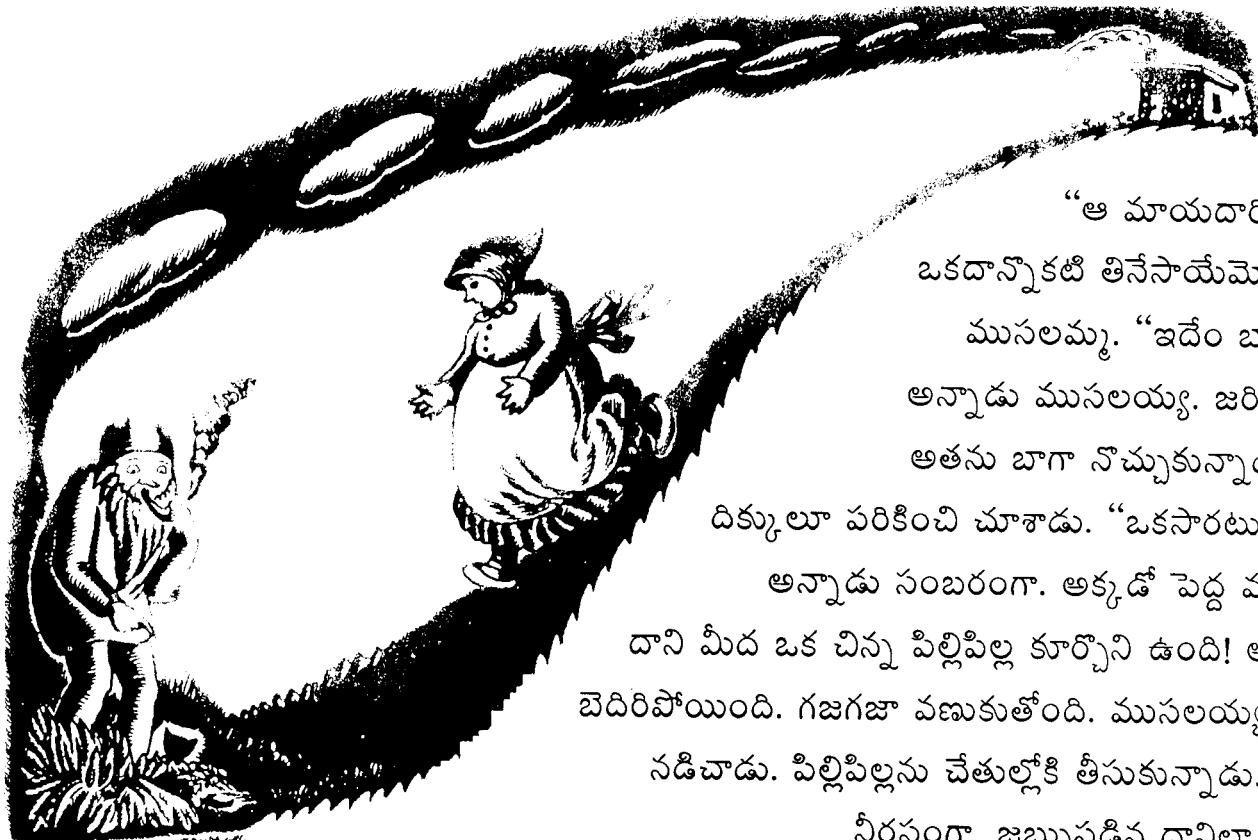
23

పిల్లలు ఒక దాన్నికటి కరుచుకుంటున్నాయి. బరుక్కుంటున్నాయి.
కింద పడేసుకుంటున్నాయి. చెవులు చిల్లలు పడేలా
అరుస్తున్నాయి. పాపం ముసలమ్మ, ముసలయ్య
భయంతో వణికిపోయారు. రయ్యన ఇంట్లోకి
పరిగెత్తి తలుపులు మూసుకున్నారు. పిల్లలు
అలా కొట్టాడుకోవడం వారికి అస్సలు నచ్చ
లేదు. అయితే కోద్దిసేపటికి అంతా
సద్ధమణిగింది. బయటి నుంచి
ఎలాంటి అలికిడి విన్నించలేదు.
ఏం జరిగిందా అని ముసలమ్మ,
ముసలయ్య కిటికీలోంచి
తొంగి చూసారు. ఆశ్చర్యం!
అక్కడ

ఒక్క పిల్ల కన్నించలేదు!

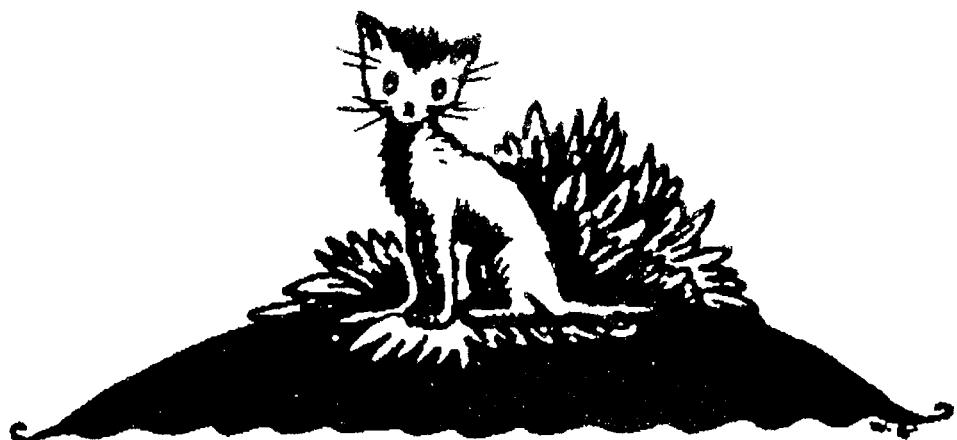
24

“ఆ మాయదారి పిల్లలు
ఒకదాన్నికటి తీనేసాయేమో” అంది
ముసలమ్మ. “ఇదేం బాగోలేదు”
అన్నాడు ముసలయ్య. జరిగిందానికి
అతను బాగా నొచ్చుకున్నాడు. అన్ని
దిక్కులూ పరికించి చూశాడు. “బకసారటు చూడు”
అన్నాడు సంబరంగా. అక్కడో పెద్ద మట్టిదిబ్బ.
దాని మీద ఒక చిన్న పిల్లిపిల్ల కూర్చుని ఉంది! అది బాగా
బెదిరిపోయింది. గజగజా వణుకుతోంది. ముసలయ్య అటుగా
నడిచాడు. పిల్లిపిల్లను చేతుల్లోకి తీసుకున్నాడు. బక్కగా,
నీరసంగా, జబ్బిపడిన దానిలా ఉందది.

25

“పాపం, ఎంత చిక్కిపోయిందో” అంది ముసలమ్మ.
“ఎంత ముద్దుగా ఉందో” అన్నాడు ముసలయ్య.
“ఆ వేలు, లక్షలు, కోట్ల పిల్లలు నిన్ను తినకుండా ఎలా వదిలాయమ్మా” అన్నాడు పిల్లితో గోముగా.
“నేనోక చిన్న పెంపుడు పిల్లిని” అంది పిల్లిపిల్ల. “మాలో అందమైన పిల్లేదని మీరు అడిగారుగా.
అప్పుడు నేను ఏమీ అనకుండా నోరు మూసుకుని కూచున్నాను. అందుకే ఏ పిల్లి చూపు నా మీద
వడలేదు” అంది.

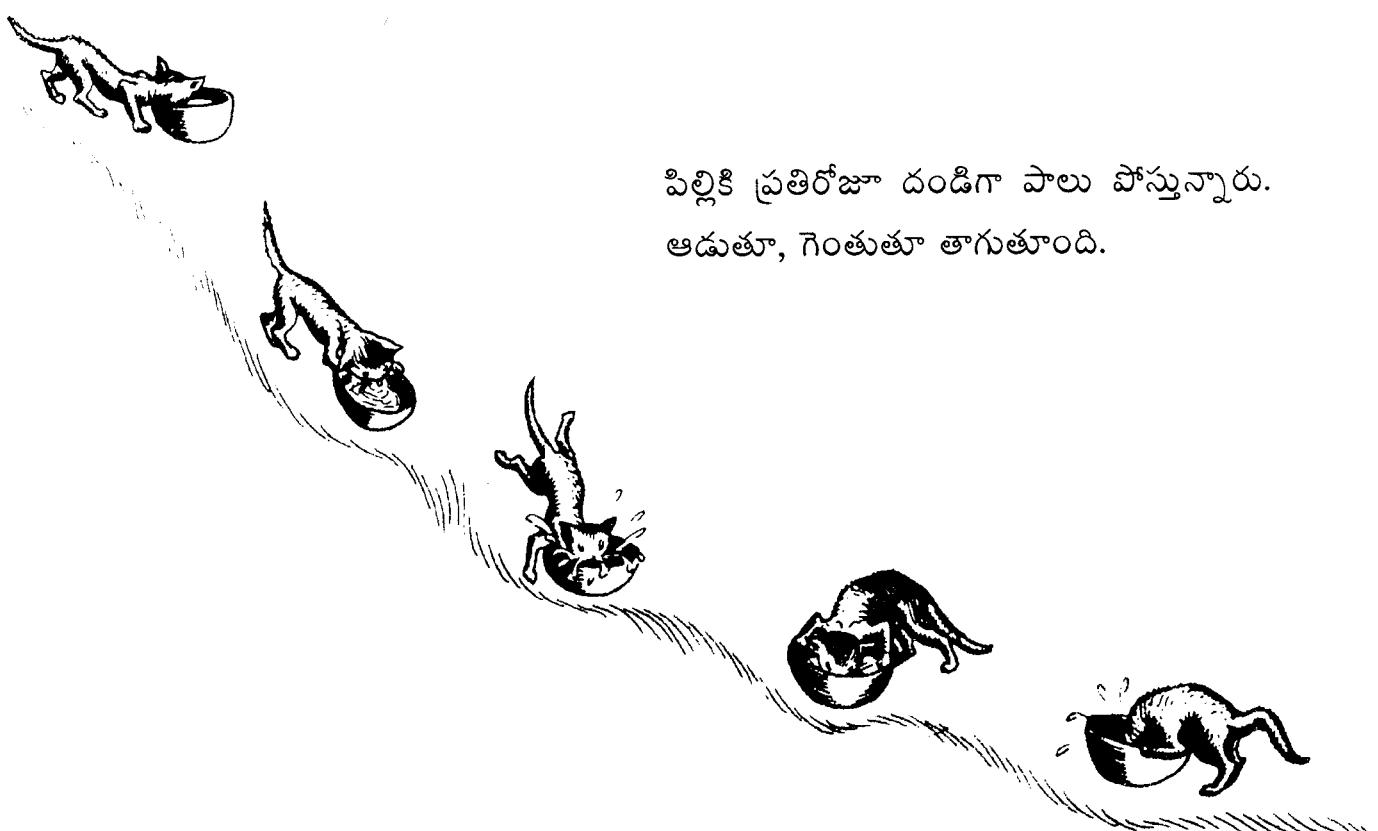

26

ఇద్దరూ కలిసి పిల్లిపిల్లను ఇంట్లోకి తీసుకొచ్చారు. వేడి వేడి నీళ్ళతో ముసలమ్మ దానికి స్నానం చేయించింది. నున్నగా, మెరుస్తూ ఉన్న బోచ్చును దువ్వేనతో సవరించింది.

27

పిల్లకి ప్రతిరోజు దండిగా పాలు పోస్తున్నారు.
ఆడుతూ, గెంతుతూ తాగుతూంది.

28

కొన్ని రోజుల్లోనే అది పుష్టిగా తయారయింది.

బలం పుంజుకొంది. చురుగ్గా మారింది.

29

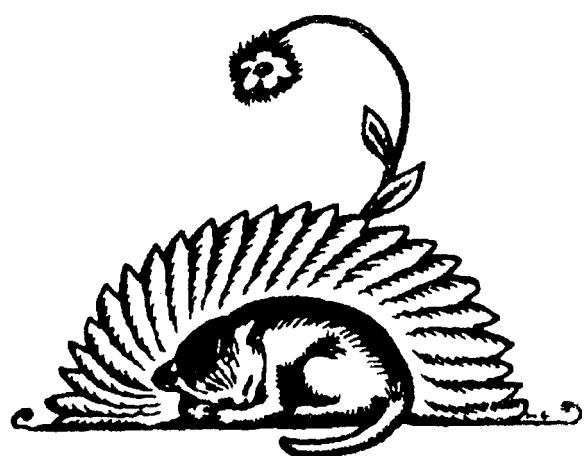
“ఎలాగైతేనేం. చివరకు మనకో చక్కటి పిల్లి దొరికింది” అంది
ముసలమ్మ.

“ఇది లోకంలోని పిల్లులన్నిటిలోకి అందవైనది” అన్నాడు
ముసలయ్య. “ఆ వేలు, లక్షలు, కోట్ల పిల్లుల్లో ఏ పిల్లి ఇంత అందంగా
లేదు” అన్నాడు గర్వంగా.

30

31

32

మా మాట

నేడు గ్రామాల్లో డజన్ కొడ్డి టీవీ చానెల్స్ వస్తున్నాయి. రకరకాల సిగరెట్లు, కూల్ ఫ్రింకులు దొరుకుతున్నాయి. మారుమూల గ్రామాల్లో కూడా అడ్డమైన చెత్తా దొరుకుతోంది. కాని.... చదువుకుండామంటే ఒక మంచి పుస్తకం మాత్రం దొరకడం లేదు.

బడిపిల్లలకు, కొత్తగా చదువు నేర్చుకొనే వారికి కొన్ని ప్రత్యేక అవసరాలున్నాయి. అన్నిటి కన్నా ముందుగా వారికి చదువంటే ఇష్టం కలగాలి. పుస్తకాలు చదివే అలవాటుని బాగా పెంచుకోవాలి. కొత్త కొత్త పుస్తకాలను చదవాలి. నేర్చుకున్న చదువుని మరింత సార్థకం చేసుకోవాలి. అలా చేస్తేగాని వారికి నిజంగా ‘చదువు’ వచ్చినట్లు కాదు.

ఈ అవసరాన్ని ధృష్టిలో పెట్టుకొని ‘జనవిజ్ఞాన వేదిక’ గతంలో అనేక పుస్తకాలను ప్రచురించింది. వీటిలో సుమారు ఒక 30 కథల పుస్తకాలూ ఉన్నాయి. వీటిని అందరూ ఆదరించారు. ముఖ్యంగా గ్రామాల్లోని పిల్లలు, పెద్దలు ఎంతో ఇష్టంగా చదివారు. ఈ ప్రోత్సాహంతో తాజాగా మరికొన్ని కథల పుస్తకాలు ప్రచురిస్తున్నాం. ‘చక్కని కథలు’ శీర్షికతో ఏడాదిలోగా ఇలాంటి ఒక 40 పుస్తకాలైనా ప్రచురించాలన్నది మా ఆశయం.

ఇలాంటి పుస్తకాలు చదువంటే ఇష్టాన్ని, చదివే అలవాటుని బాగా పెంచుతాయి. మన చుట్టూ ఉన్న మనుషులను, లోకాన్ని మరింత చక్కగా అర్థం చేసుకొనేందుకు వీలు కల్పిస్తాయి. మనం మరింత అందంగాను, ఆరోగ్యంగాను ఆలోచించేందుకు తోడ్పుడతాయి. అడ్డరాలు నేర్చిన ప్రతి ఒక్కరూ చదివి ఆనందించగలిగేలా వీటిని రూపొందించాం.

ఈ పుస్తకాల గురించి ఏమనుకుంటున్నారో మాకు తప్పక తెలియజేయండి. మీ సూచనలు, సలహాలు మరిన్ని మరింత మంచి పుస్తకాలు అందించేందుకు తోడ్పుడతాయని మరువకండి.

జి. మాల్యాలు
కన్నీనర్, ప్రచురణ విభాగం